

Folketingets Kulturudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

06. september 2021

Besvarelse af spørgsmål 207 alm. del stillet af udvalget den 2. marts 2021 efter ønske fra Kim Valentin (V).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren oplyse, om der findes relevante erfaringer og et relevant sammenligningsgrundlag fra andre EU-lande i forhold til en vellykket sam eksistens mellem EU's hvidvaskregler og et driftigt foreningsliv, eller om Danmark er det eneste land i EU, der oplever hvidvaskreglerne som en uforholdsmæssigt stor byrde på foreningslivet?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Finanstilsynet har foretaget en nabohøring for at undersøge andre EU-landes oplevelser og erfaringer med hvidvaskreglerne i forhold til foreningslivet. I den forbindelse har Finanstilsynet hørt Tyskland, Estland, Holland, Finland, Letland, Sverige, Norge samt Italien og modtaget svar fra tilsynsmyndighederne i Tyskland, Estland, Holland og Finland.

Finanstilsynet oplyser i forlængelse heraf følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Hvidvaskreguleringen bygger på EU’s hvidvaskdirektiv, som skal implementeres af EU’s medlemsstater. Finanstilsynet har foretaget en nabohøring af, om foreningslivet i andre EU-lande oplever udfordringer i forhold til de krav, de bliver mødt med fra pengeinstitutter som følge af hvidvaskreguleringens krav om kundekendingsprocedurer, om der kan indhentes relevante erfaringer i forhold til håndteringen heraf, og om der anvendes en særlig praksis i forhold til risikovurdering af foreninger.

Nedenfor fremgår en oversigt over landenes svar i forbindelse med nabohøringen.

	Har foreninger givet udtryk for at opleve administrative byrder i forbindelse med gennemførelse af kundekendingsprocedurer, når de er kunder i f.eks. en bank?	Har tilsynsmyndighederne eller nogle banker iværksat afhjælpende foranstaltninger for at reducere de administrative byrder for foreningerne?	Er der finansielle institutter, som har en særlig praksis eller specielle risikofaktorer som medtages, når institutterne skal risikovurdere foreningerne i forhold til hvidvask og terrorfinansiering?
Estland	Nej.	Ikke besvaret.	Ikke besvaret.
Finland	I Finland har man haft drøftelser mellem foreninger, myndigheder, pengeinstitutter og politikere for at afdække omfanget af problemstillingen og drøfte, hvilke udviklingsbehov der måtte være behov for. Under drøftelserne rejste foreningerne bekymring omkring de administrative byrder, som foreningerne pålægges, når pengeinstitutterne gennemfører kundekendingsprocedurer, ligesom de oplever restriktioner, når foreninger laver pengeoverførsler.	Nej. Tilsynsmyndighedernes fokus har i høj grad været på problemstillingen om bankernes de-risiking af bl.a. foreningskunder. Finland bemærker, at pengeinstitutternes procedurer skal reflektere den risiko, som kunderne har, og at unødvendige restriktioner i forhold til kunderne skal undgås.	De finske tilsynsmyndigheder er ikke bekendt med, at dette skulle være tilfældet.
Holland	Foreningerne oplever problemer vedrørende bankernes de-risiking ¹ .	Nej, men de hollandske tilsynsmyndigheder har udstedt retningslinjer om ”best practice”, hvori der fremgår et afsnit om de-risiking.	Ikke besvaret.
Tyskland	Det er muligt, at nogle foreninger har oplevet administrative byrder, særligt de foreninger med en øget risiko.	Ja, der er nedsat et tværministerielt samarbejde, som skal bekæmpe terrorfinansiering i NPO-sektoren. Formålet er dels informationsudveksling mellem de deltagende interessenter, dels at skabe en gensidig forståelse for de forskellige problemstillinger samt at finde fælles løsninger, som bl.a. kan afhjælpe problemstillingerne og reducere negative konsekvenser, som at pengeinstitutterne afviser eller afvikler (de-risiking) kundeforhold med foreninger.	Finansielle institutter anvender den samme risikovurderingsproces og faktorer i forhold til foreninger, som de anvender i forhold til andre kunder.

¹ De-risiking indebærer, at virksomheder omfattet af hvidvaskreglerne afskærer kundeforhold med hele brancher eller typer af kunder med henblik på at undgå risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme i stedet for at styre risikoen ved hjælp af eksempelvis skærpede kundekendingsprocedurer eller risikobegrænsende foranstaltninger.

Med venlig hilsen

Simon Kollerup